

**Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis
Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et
Justitiae, Sive Decisivi Discursus**

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

Tractatus Primi Pars I. de Usuris, & interesse, Pars II. de Cambiis, Pars III.
de Censibus, Pars IV. de Societatibus Officiorum

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1691**

Disc. V. Romana Renovationis. Fidejussor debitoris in societate officii, An
possit in præjudicium principalis absentis vel ignari renovare societatem,
sivè alteram ex integro contrahere, ut priorem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74112](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74112)

DE SOCIETATE OFFICII

postea venientibus, & qua apud forenses vulgo dicitur *cantela Surdi*; Sed hoc nō commune habebat cum casu quæstionis, dum uterque hæres jam hæreditatem agnoverat, ideoque in utrumque transferat universum jus hæreditatum actuum & passivum, sed in quemlibet pro sua virili *ad text. in l. probare deditariis, & l. si adulta Cod. de hæreditar. action. cum concordatæ congestis decis. 413 par. 9. recent.* & sic semper firmum remanere dicebam, quod pro virili absens, debitor in casu periculi non remanebat liberatus, & successivè cessabat lucrum, quo sublatu non possunt deberi fructus.

Judex, qui contra debitorem decrevit, non amplectendo motivum à scribentibus pro victore ut supra deducum tamquam verè extra calum, se fundavit in eo, quod cum hæreditas esset opulenta, atque co-hæredi absenti, quatenus hujusmodi actuum approbare noluisse, remaneret consultum in aliis bonis, poruerat cohæres præsens totum istud creditum exigere, ac successivè dictam novam societatem facere, in qua per actum occultum fingitur solutionem praecessisse, juxta naturam novationis, Ac etiam considerabar, quod ubi id non procederet, adhuc debitior in casu lucri remanebat consultum super aliis bonis pro virili contrahentis, quæ cohæres absens possidebat.

Istud motivum in humano sensu aliquam probabilitatem habere videbatur, sed non videbatur legale, neque omnino utrum etiam de facto, quoniam dari poterat casu, quod intermedio tempore durans huius novæ societatis, reliqua alia bona dissiparentur, Ac etiam dicebam punctum non esse in elevazione cohæredis absensis, sed in potestate alterius contrahentis, an scilicet ille poterit novare pro toto, & ita per actum occultum solutionis sibi factæ debitorum in totum liberare à priori debito; Si enim non poterat, sequebar novam societatem initam esse absque sorte pro dicta virili, ac debitorem subjacere certo danno absque certitudine lueri, Eoque minus motivum intrare videbatur ob cestantem assilientiam facti, dum constabat utriusque hæreditis nomine renovationem factam esse.

Credidi tamen, refleßendo ad veritatem, justam esse determinationem, quam ab initio prædixi, consulendo debitori, ut eo meliori quo posset modo concordiam procuraret, ut sequutum fuit, non quidem ex præmissis, sed ex altero motivo per scribentes in contrarium non deducto, quod scilicet isti cohæredes hæreditatem possidebant pro communi, promiscue illam administrantes insolidum respectu bonorum existentium in locis, in quibus quilibet eorum respectivè repriebaratur; Quo posito resultabat unum utriusque nomine potuisse integrum debitum exigere vel novare, ex recepta iuris propositione, quod inter socios vel pro communi possidentes, unus dicitur habere mandatum ab altero etiam ad obligandum in solidum, multo magis indubitanter ad liberandum, ideoque debitor socialis solvens consocio totum debitum, liberationem consequitur, potissimum ubi agitur de socio administratore, ex deductis *apud Cels. decis. 2. num. 1. cum seqq.* ac habetur pluries in sua materia *sub tit. de credito*; Et fortius in præfenti, dum cohæres præsens fecerat actum, quem alter absens impugnare non potuisset, sequendo scilicet judicium defuncti, & continuando observantiam contractus ab ipso initi; Nunquam enim etiam tutori vel administratori imputari potest id, quod idem defunctus faciebat, ac utile reputabat, ideoque multo minus cohæres cohæredi, vel socius consocio, cum in effectu ista renovatio ex prudenti consilio inita esset, ne pecunia

remaneat otiosa, Accedente præfertim observantia præferente cohæredi approbationem, ideoque licet succumbens, laudavi determinationem.

ROMANA

RENOVATIONIS

PRO

JOANNE BAPTISTA THOMATO

CUM

JULIO MAZZOLENO
ET CONSORTIBUS.

Casus disputatus coram A. C. & resolutus contra Thomatum postea concordatus.

Fidejussor debitoris in societate officii, An possit in præjudicium principalis absens vel lignari renovare societatem, sive alteram ex integro contrahere, ut priorem dissolvet? Et quid ubi ipsemet fidejussor est etiam creditor, An id agere possit ad proprium commodum?

SUMMARIUM

- 1 *Acti series.*
- 2 **F**idejussor potest renovare societatem vel novam pro prima dissoluenda contrahere in damnum principalis debitoris.
- 3 *Quando id sit prohibitum, declaratur.*
- 4 *Contractus dicunt spectare ad eum, ad quem ille qui gesti, declaravit pertinere.*
- 5 *An idem possit esse creditor seu utiliarius societas & fidejussor debitoris.*

DISCUSSIONE V

D favorem Dominici Lencii de anno 1639. inita fuit societas officiis cursorum 250. super quodam officio Cursoratus, & bonam fidem recognovit Joannes Baptista Thomatus, eique tanquam fidejussor accessit Ludovicus Mazzolenus, quem Thomatus juxta confuetam formulam indemnam relevare promisit; Cumque de anno 1645. per mortem Cursoris dissoluta fuisse societas prædicta, atq; Lencius egisset pro restituitione fortis contra Mazzolenum fidejussorem, hic societatem prædictam renovavit cum dicto Lencio, qui illinc ad aliquot mentes declaravit præfatam societatem, tam primo loco contractam, quam deinde renovata, ab initio ad ipsum Mazzolenum spectasse, ut potè de ejus pecunia contractam ipsumque; Lencium non habuisse nec habere nisi nudum nomen; Quibus peractis Thomatus per plures annos continuavit eamdem solutionem fructuum, quam usque ab initio contractæ societas statutis temporibus facere solebat, usq; quo dicti Mazzoleni interim defuncti hæres sub ejusdem Lencii nomine dictum debitorem pulsavit coram A.C. diuidita societate ad sortem prædictam restituendam, unde debitor pulsatus habita noctua mortis Cursoris sequuta de anno 1645. per quam

DISCURSUS VI.

9

Quam prima societas dissoluta erat, proindeque ejus vigore absque dubio fructus exigi non potuerant, opponebat de imputatione in fortem fructuum à dicto tempore circa solutorum, & respondente auctore de eisdem societatis renovatione facta, replicabat reus id ipso ignaro, & non consentiente fieri non posse, unde restricta ad hunc punctum disputatione.

Pro auctore scriptentes, quibus iudex adhaesit, se fundabant in auctoritate Rota dec. 231. par. 2. divers. & dec. 60. post Zacc. de societ. ubi firmatur fidejussorum posse in damnum principalis pro ejus indemnitate, ac pro se liberando à molestiis creditoris eum urgentis ad restitutionem sortis, (ubi præterit ad eam est obligatus tanquam principalis principaliter & in solidum) renovare societatem officii, seu pro aequivalenti summa prioris dissolventiae alteram contrahere. Atque supponebatur istam opinionem in Curia, præterim vero in dicto Tribunal A. C. esse usum receptam, qualem præsupposui in Hortana pro Capitulo Cathedralis, de qua sub iuri de usuris & intereste ubi generaliter de articulo, An & quando fidejussor possit capere pecuniam ad intereste in damnum principalis debitoris disc. 34.

Scribens pro debitore, credebam, etiam cum aliquo sensu veritatis, non esse in casu dictæ conclusionis, alioquin in suo casu veræ, illam enim procedere dicebam, ubi fidejussor per creditorem urgetur, ita & taliter, quod cogatur dictum novum actum facere ad impedientias molestias reales vel personales, quas ipse alias passurus esset, cum tunc lex ei succurrere videatur de mandato præsumpto, quod ita in actu fidejubendi pro ejus relevatione à principali debitor habuisse videtur, Secùs autem ubi ipse fidejussor solvit debitum principali creditori, ita ut ipse efficiatur principalis debitoris creditor, Tunc enim quia non agitur de impe- diendis molestiis ne inferantur, sed agitur de se reintegrando de proprio credito, talis facultas cessat, atque receptum est non posse fidejussorem accipere pecunias sub usuris in damnum principalis absque istius speciali interpellatione ex deductis per Rotam decis. 324. num. 2. post Cenc. de Cens. & post Duard. eodem tract. & decis. 20. numer. 12. cum sequent. post Zacc. de obligat. Camer. ac in aliis frequenter, cum cesset ratio, ob quam dictum mandatum præsumptum intrat, & sic distinguendo habetur latius, & ex professo deductum in dicta Hortana disc. 34.

Et hunc dicebam casum nostræ controversiæ, quoniam cum Lencius declarasset ab initio ejus nomen simulare appositorum esse, atque dictæ societatis commodum & incommodum ad dictum Mazolenum spectasse, Hinc prouidè à principio dicebatur proprius ac directus creditor, perinde ac si directè & immediate contraxisset, ille vero, qui nomen præstitit nunquam intervenisset, ex deductis per Baratt. decis. 733. Cavaler. decis. 221. & 243. decis. 153. par. 7. rec. & alias quotidie.

Est bene verum, quod ob illam pluralitatem personarum, qua in eodem subiecto diversis respectibus in jure frequenter habetur, præsertim sub iuri de cambiis, disc. 1. & sequen. considerabam ex iis quæ habentur disc. sequen. & in Camerinen. societatis off. hoc eodem tit. disc. 8. cessante incompatibilitate, nil prohibere, quin idem posset esse societatis utilitarius, & socii debitoris fidejussor, cum rectè societas ad effectum periculi, & similes posse esse substantiata cum uno, quodque ejus utili-

Card. de Luce de Censibus. Pars IV.

itas vel commodum spectet ad alterum¹, ita ut quemadmodum emptor ad effectum habendi actionem evictionis potest ex supervenienti dominio vel credito evincere à seipso tanquam rei possessore & diversa persona, ita possit tanquam utilitarius societatis molestare seipsum tanquam fidejussorem, atque ita impediendo molestias, ne sequantur, facere idem, quod alias ut supra facere posset, si ageretur de tertio creditore, cum celsante fraude usurarum vel alterius legalis prohibitionis, in jure prohibita non sit simulatio personarum, qua in jure non reputatur damnata, ut est altera simulationis veritatis actus, quia nil debitoris interest se esse unius vel alterius debitorem, ex iis, qua pariter habentur plures sub dicto iuri de cambiis, undè in casus occurrentia esset cogitandum.

ROMANA SOLIDATIONIS

COMPUTORUM

PRO

RUFFINO PLEBANO

CUM

ASCENSIANA BRUNORA

Discursus pro veritate.

An unus & idem possit esse debitor & creditor societatis officii, & quando id sit compatibile.

Inita societate inter officialem & duos creditores in solidum pecuniae datores, An per mortem unius ex istis societas dissolvatur.

Quando dicatur valida societas inita cum absente, de cuius ratificatione tacite appareat per actionem fructuum.

SYMMARIVM.

¹ *F*acti series.

² *F* Societas substantia potest esse penes unum, quamvis utilitas esset penes alterum.

³ *S*ocietas officii vacat per mortem tedenis non censoriarum.

⁴ *A*n unus & idem possit esse in societate debitor & creditor, & de pluribus similibus.

⁵ *Q*uando clarius admittatur concursus plurium personarum incompatibilium in uno subiecto.

⁶ *S*ocietas lucet per mortem unius dissolvatur quoad omnes, cessat ex contraria voluntate etiam presumpta.

⁷ *D*e alio casu, in quo societas per mortem unius ex sociis non dissolvitur.

⁸ *D*e societate vettigalium non dissolvenda per mortem unius, & de ratione.

G

p. De